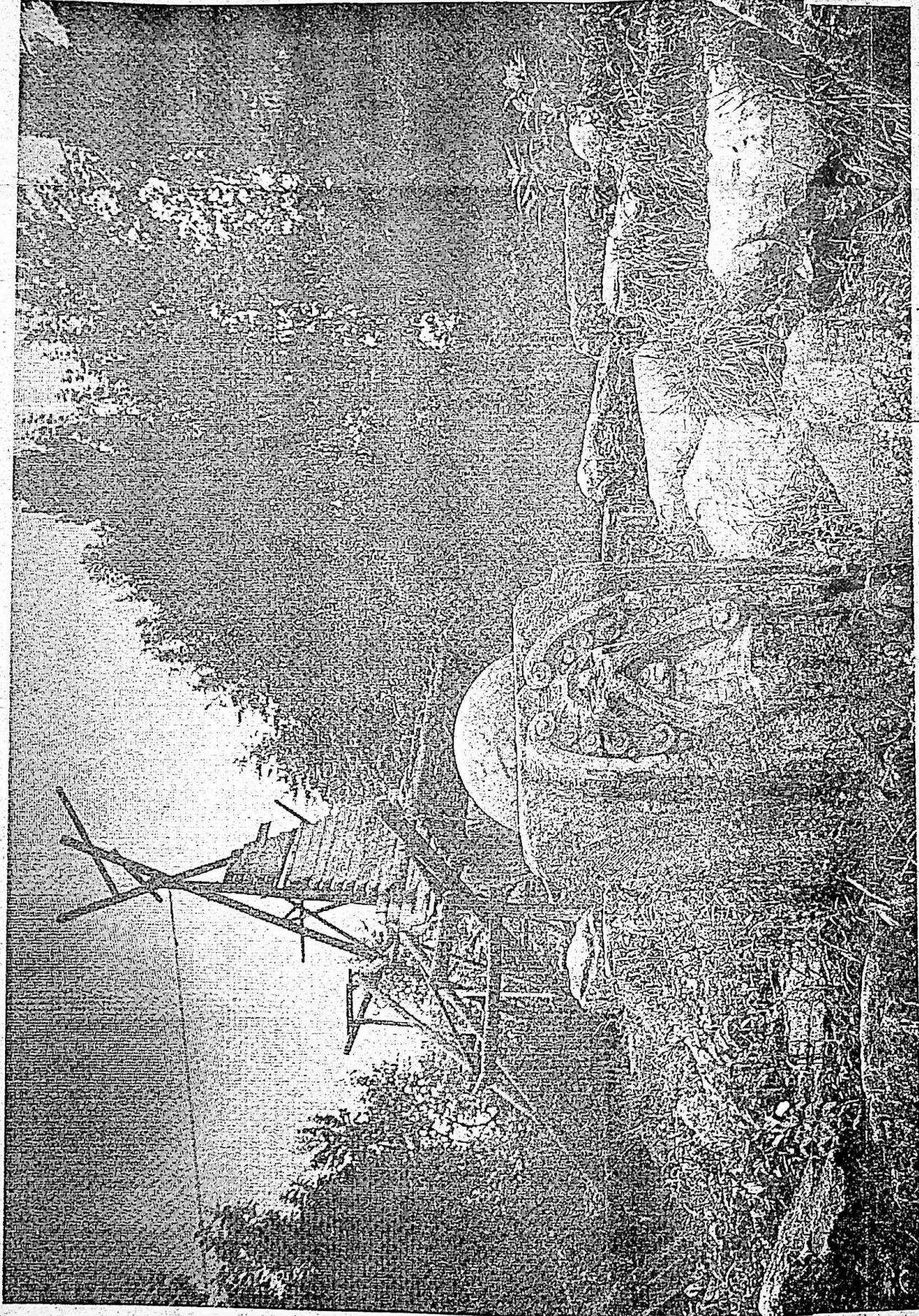


# 'Snotneuzen-terreer' in Lewenborg nog niet over



Op deze speelplaats in Lewenborg ziet een mysterieus herkenningssteken niet voor en gerist gevoel.

**GRONINGEN** - „Omdat er van die kleine crimineeltjes rondlopen”. Daarom durft de dertienjarige Donny uit Lewenborg het park niet meer in. En zijn vriendjes wagen ook nauwelijks meer een stap in het lommerrijke groen. „Want ze hebben messen enzo”. Daarmee is half Lewenborg voor hen verboden terrein geworden. Lewenborg is volgens jaren zeventig-normen groen opgezet, een planologische droom. Want toen mocht het nog wat kosten.

DOOR  
**JAN-HENK ZANDBERG**

Huizenblokken zijn afgewisseld door stroken bomen, bosjes en veel speelweides. Kortom, een heus paradijs voor spelende kinderen. Maar deze zogeheten LeRoy-gebieden, genoemd naar de bedenker ervan, zijn deze zomer hun doelgroep flink voorbij geschoten. Er hangen 's avonds plukjes jongeren rond, die volgens een bewoner 'niet echt spelen'. En ze komen vaak niet eens uit Lewenborg, ook nog. De wijk zelf staat machteloos.

Lewenborgse ouders waarschuwen hun kroost voor de parken. De meeste kinderen mijden de LeRoy-gebieden dan ook angstvallig. Zoals nu

ook in de Wijkkrant Lewenborg is te lezen. Want de bossages met een scala aan speelplekken bieden dankbaar beschutting aan jeugdbendes, die hun leeftijdgenootjes, maar evengoed volwassenen, terroriseren. Ze deinen niet terug voor grof geweld. Vorig jaar nog werd vlak voor de grote vakantie een 'meidenbende' opgerold. De volslagen verraste gemeentepolitie van Groningen dacht zo de angel uit de LeRoy-terreer gehaald te hebben. Maar Donny en zijn vriendjes weten wel beter. „Nou, ze zijn er nog wel hoor”, zegt de twaalfjarige Jeffrey, die in een flatportaal een frikan-del met zijn drie maten deelt. „Ik heb een vriendje, en die durft 's avonds niet door het parkje. Hij is altijd bang dat ze hem pakken.”

## Schuilplaats

Hangend op hun glimmende mountain-bikes vertellen ze sterke verhalen. „Bij de tienerdisco, aan de rand van het park, hebben ze mij een keer hun buksen laten zien”, weet Pascal. „Ze dealen weed, heb ik zelf gezien”, vult Donny losjes aan. Jeffrey met zijn Nike-pet vertelt: „Weet je, ze denken dat het park van hun is. Ze slopen alles. Het is voor hun een soort schuilplaats”. Als klein kind heeft Donny er

gespeeld, vertelt hij.

Overigens kende Jeffrey twee van de meisjes, die vorig jaar zomer opgepakt werden. Ze zaten bij hem in groep zeven op De Irandaluis; die nu De Tweemaster heet. „Ze sitken mensen ook met messen in de buitk”. Maar volgens Jeffrey zit het zij nu op een school 'waar ze mee aandacht krijgen’. „Het is niet mee zo erg als vroeger”, beweert directeur Rob Kievitsbosch van de GSKA, een jeugdhulpverleningsinstelling in Groningen.

„Maar het LeRoy-gebied is gewoon planologisch mislukt. Je oet er dingen, die je niet voor de euf van je moeder doet”. De GSKA is momenteel bezig om voor de groepen die overlast veroorzaken leuldingen te organiseren. „Zodat zij zich niet meer in het park en op straat vervelen”, weet Kievitsbosch.

## Treiteren

Moeder Nelleke Huismarzit op een fraaie nazomermiddag voor haar woning op het woonerf. Har zonen raven votten op een paar metafstand op het grasveldje naast het huis. Want naar de speelruimte achtefte sporthal gaan zij nooit meer. „Zettersen je er gewoon weg, van die clere kinde-

ren. Ach, nee, snotneuzen zijn het nog eigenlijk”, schampert Nelleke Huisman, die overigens al veertien jaar naar alle tevredenheid in Lewenborg woont.

„Ik hoor het thuis van mijn zonen, dat ze gepest en geslagen zijn. Maar je kan een klap krijgen als je er wat van zegt. Want sommige van die dertienjarige meiden zien er vaak uit als of zij jou ook wel een klap willen meer kopen. Dus gaan wij er niet meer heen. Het is me te bedreigend, want neer ze over de schommels lopen met hun flessen bier, joints en stoere praat. Ik ben nog het bangst dat mijn eigen kinderen ook zo worden”.

De groen- en speelvoorzieningen in Lewenborg dreigen nu bovendien ten onder te gaan aan hun eigen succes. De meeste bendes komen namelijk van buiten de wijk. Met name uit de Hoogte, de Indische buurt en zelfs uit Vinkhuizen. De LeRoy-gebieden in Lewenborg vormen voor hen een ideale ontmoetingsplek. „Ze hebben allemaal een brommer, hè”, weet Nelleke. „Maar tjaj”, berust de Lewenborgse, die naar eigen zeggen voor de rest niets te klagen heeft over haar wijk. „Zo heeft iedere buurt eigenlijk wel wat”.